Secde ve Cennet âyetleri

Eskişehir'den Necmi Özkan: "Risaleler'de nerelerde secde âyetleri vardır? Okuyup amel etmek için bilmek istiyoruz."

Risale-i Nur'un tefsir ettiği âyetlerden iki tanesi secde âyetidir.

Şöyle ki:

1- Lem'alar: Yirmi Sekizinci Lem'a, Beşinci Nükte'de geçen Neml Sûresinin 25. Âyeti secde âyetidir. Aynı âyet, Lem'alar'ın fihristesinde, bu nükte özetlenirken de geçiyor.

2- Sözler: Yirmi Dördüncü Söz, Dördüncü Dal'ın hemen girişinde yer alan Hac Sûresinin 18. Âyeti secde âyetidir.1
***
CENNETTE TERTEMİZ EŞLER

İzmir Çamdibi'nden Muzaffer Kılınç: "Bakara Sûresinin 25. Âyetinde 'Ve beşşirillezîne âmenû... (ilâ âhir)' âyetinin devamında 've lehüm fîhâ ezvacun-mutahheratün ve hüm fîhâ hâlidûn' cümlesini Risaleler nasıl açıklıyor? Nasıl anlamalıyız?"

Bahsettiğiniz âyetin meâli şöyledir:

"İman edip salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilişinde, 'Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!' diyecekler. Bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır."

Bediüzzaman Hazretleri bu âyeti muhtelif risalelerinde tefsir ediyor.

Yirmi Sekizinci Söz olan Cennet Risalesi bu âyet zikredilerek başlıyor. Cennet Risalesi bu âyetin tefsiri hüviyetindedir.

Keza İşaratü'l-İcaz'da bu âyetin genişçe tefsiri yapılmıştır.

"Ve lehüm fîhâ ezvacun-mutahheratün" (Orada onlar için tertemiz eşler vardır) cümlesinin tefsirini Bediüzzaman aynen şöyle yapıyor:

“Mesken ve me’kelden (yiyecek) sonra insanın en ziyade muhtaç olduğu, eşidir. Bu ihtiyacının Cennette temin edilmiş olduğuna, bu cümle ile işaret edilmiştir. Evet, insan, bir refikaya veya bir refike muhtaçtır ki, tarafeyn, aralarında, hayatlarına lâzım olan şeyleri muavenet suretiyle yapabilsinler. Ve rahmetten neş’et eden muhabbet iktizasıyla, yekdiğerinin zahmetlerini tahfif etsinler. Ve gamlı, kederli zamanlarını, ferah ve sürura tebdil edebilsinler. Zaten dünyada insanların tam ünsiyeti, ancak refikasıyla olur.”2

Keza, “ve hüm fîhâ hâlidûn” (Onlar orada ebedî kalacaklardır) cümlesini Bediüzzaman aynen şöyle tefsir ediyor:

“İnsan bir nimete veya bir lezzete mazhar olduğu zaman, en evvel fikrini bozan, vesvese veren, o nimetin veya o lezzetin devam edip etmeyeceği düşüncesidir. Bu vesveseli düşünceye mahal kalmamak üzere, Kur’ân-ı Kerîm, bu cümle ile onların ezvacıyla, lezaiziyle beraber Cennette aleddevam kalacaklarını tebşir etmekle, o kederli düşünceden kurtarmıştır.”3

CENNET KADINLARININ DERECELERİ YÜKSELİYOR

Bediüzzaman bu tefsirin devamında, âyetin kelimelerini tek tek ele alıyor. Bediüzzaman’a göre, âyette geçen “ezvac” (eşler)’den maksat hem dünya kadınları, hem de hur-i ıyn’lardır.4 Öyle ki, her ikisine de Cennet hem zarf, hem meskendir. Yani gerek dünya kadınları, gerekse hur-i ıyn’lar o yüksek Cennet’e lâyıktırlar. Cennet derecelerinin yüksekliği nispetinde onların da güzellikleri artıyor, dereceleri yükseliyor. Aynı zamanda bu kelimede şöyle bir gizli işaret vardır ki, Cennet de o kadınlarla süslenmiştir.

DÜNYA KADINLARI HURİLER KADAR GÜZELLEŞİYOR

Bu âyette geçen “mütahheratün” (tertemiz) kelimesi kadınların Cennetteki sıfatlarıdır. Bu sıfat tef’îl babından geldiğinden Bediüzzaman’a göre tathir eden (temizleyen) bir fail vardır. Bu fail Kudret Elidir. Yani Cennette dünya kadınları bizzat taraf-ı İlâhîce öyle yüksek derecelere, nezahete, güzelliğe ve temizliğe ulaşacaklardır ki, hurilerin derecelerine çıkacaklardır.5

Dipnotlar:

1- Mehmet Çetin, Risale-i Nur Külliyatı’nda Geçen Âyetler, Tibyan Yayıncılık, İzmir, 2012, s. 176, 277.
2- İşaratü’l-İ’caz, s. 198.
3- İşaratü’l-İ’caz, s. 198.

4- İşaratü’l-İ’caz, s. 204.
5- İşaratü’l-İ’caz, s. 205.